

O davayı sanki eski sevgilim rehin kalmış gibi izledim

28.09.2017

Üzücü ve yorucu bir gündü yine... Bu sefer Silivri'de değil, Çağlayan Adalet Sarayı'ndaydık.

Dava konusu yine Cumhuriyet Gazetesi'ydi. 1987'de, modern sanat tarihi üzerine bir yazı dizisi kaleme alarak ilk yazarlığına başladığım, ardından da 2015 sonbaharında CHP üzerine yazdığım eleştirel yazı üzerine veda "**ettirildiğim**" sevgili gazetem.

Konu duygusal ve ağırdı benim için. Sanki eski sevgilim yabancı ellerde rehin kalmış gibi yoğun bir duygu vardı içimde. İçeride olan gazeteci dostlarımla bir kısmı çıkmış, diğerleri ise maalesef hala içerideydiler. Bunun acısını da insanın içinde yoğun olarak hissetmemesi mümkün değil. Türkiye, artık insan beyninin rehin kaldığı bir ülkeden ibaret. Mesela ne kadar detaylı bir makale yazarsanız yazın, herhangi makul bir ülkenin insanına, ne Ergenekon'u, ne onu takip eden FETÖ kıyametini, ne de Cumhuriyet veya Sözcü davalarını anlatamazsınız. Her riski alarak "**İmanın Ordusu**" isimli kitabı kaleme alan ve FETÖ çirkefliliğinin iç yüzünü deşen Ahmet Şık'ın şimdi FETÖ'cülükten neden içeride olduğunu dünyanın hiçbir yerinde, kimseye anlatamazsınız! Dinleyen adam "**Herhalde ya bana palavra sıkılıyor, ya ben bir şeyleri yanlış anlıyorum, ya da bu bana doğru tercüme edilmiyor**" der. Ama kesinlikle duyduklarına inanmaz. Burası artık, mantığın, akli-selimin, insan beyninin egemen olduğu bir dünyanın devleti değil, farklı bir alan. Hukuk kavramının farklı yaşandığı, çizilen teorik şemaların artık geçerli olmadığı, insan denilen canlıları ikna eden bir düzenle yürümeyen değişik bir model mevzubahis burada.

ŞU DÜNYADA KARDEŞLERİ BİRBİRİNE KIRDIRMIŞ BAZI YOL AYRIMLARI

Bazen dünyada yaşanan ağır dramlar, kendi yolunda mücadeleye devam eden demokratik ve sol ortamları bıçak gibi ikiye veya üçe böler. Bunlar, tarihin akışında her görüldüğünde, acımasız bir deprem yaratırlar, bu fay hattı üzerinde. Fransa'da yaşanan Dreyfus Davası, 19. yüzyılı 20.'ye bağlayan yıllarda yaşanan 12 yıla uzanan çok yönlü ve karışık, ünlü bir casusluk ve Yahudilere uzanan bir ırkçılık hikayesidir. Ya da Prag Baharına bodoslama giren Rus tankları, en azından batı ve Türk sosyalizmini bir daha iflah olmayacak şekilde göbekten doğramıştır. Çekoslovakların kendi çizgilerinde sürdürdükleri o masum ve naif özgürleşme mücadelesi, o tankların şiddetiyle biçilmeyi hakeden ağır bir suç mudur? Irak Savaşı'nda, Bush'un affedilmez saldırısına destek veren, Tony Blair'in İşçi Partisi değil miydi? O parti nasıl yaşadı faşist bir ordunun acımasız destekçisi rolünde batağa saplanan kaderini? Hangi kavgalar, pencereler, kapılar, bardaklar uçtu havalarda o günlerde? Ergenekon Davası'nda, tutuklu Atatürkçü yazarlar ve gazeteciler, Silivri'de en ağır koşullarda yatarken, bu davanın haklı olduğunu öne süren liberal sol, sonradan ağır şekilde mahcup olacağı o rezil yazılarını sağda solda döşenmekle meşguldü. Şimdi o günlerin "**yetmez ama evetçileri**", tekrar solcu kesilip faşizmle mücadele eder bir pozisyona yalpalanırken, tarihin onları dalgalarının arasına alıp, soldan sağa, oradan da tekrar sağdan sola vurdu.

CUMHURİYET GAZETESİ DAVASININ BENZER UÇURUMLARI

Uz atmaya gerek yok. Cumhuriyet Davası, bugün normal demokrasiye inanan her insanın destek vermeye mecbur olduğu demokratik bir turnusol kağıdıdır. Hiçbir gerekçeyle bu davaya destek vermemek anlaşılabilir, affedilemez. Hukuku yok

saymaya çalışan, yargıyı yönlendirmeye çalışan, ülkenin tek bir odaktan yönetilmesi gerektiğine inanan bazı güçler, bugün ülkede özgürlükleri ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Buna direnmek, kendini de yakında bu kurbanlar kazanında bulmaktan başka bir anlam taşımaz. **“Susma sustukça sıra sana gelecek”** sloganı, bugünler için söylenmiştir. Cumhuriyet ve Sözcü’den tüm gazetecilerin bir an önce serbest bırakılıp mesleklerine dönmeleri, yalnız demokratik mücadelenin gereği değil, aynı zamanda ülkenin namusudur.

Öte yandan geniş perspektiften bakınca, ülkemizin özellikle son 10 yılının üst üste gelen büyük toprak kaymaları yaşadığını görüyoruz. Örneğin ortada, hesaplaşması süresiz olarak ertelenmiş bir başka durumun tespiti de var. Bugün Cumhuriyet davasına destek veren herkes, 5-6-7-8 yıl önce **Ergenekon**, **Balyoz** ve **OdaTV** davalarında da o günlerin mağdurlarına destek vermiş midir? İster yargılananlara, ister onlara destek verenlere baktığınızda, gönül rahatlığıyla **“evet”** diye yanıt vermek kolay değil, hatta imkansızdır. Tuncay Özkan, Mustafa Balbay, Doğu Perinçek, Yalçın Küçük, Hikmet Çiçek, Soner Yalçın ve onca diğer aydınımızın yıllarca içeride kaldığı davalarda bu arkadaşların önemli bir kısmı, aynı duyarlılığı göstermemiştir. Can Dündar da dahildir bu listeye. Bazıları mesafeli kalmış ve susmuş, bazıları ise tam tersine, bu arkadaşlarımızı suçlayıcı yazılar keleme alıp, televizyon tartışmalarında boy göstermişler, “Ergenekon davası ile Türkiye’nin bağırsaklarını temizlediği” savına destek vermişlerdir. Tekrar ediyorum, bunu gündeme getirmemin nedeni, bu şahıslarla bir hesaplaşmaya gitmek değil, buna benzer **“oportünist”** ciddi hataların neden bir daha yapılmaması gerektiğinin üzerine basmak içindir. Aynı şekilde, Ergenekon çizgisindeki davalara destek veren her cesur aydınların hepsi de, bugünkü ortamda Cumhuriyet Gazetesi davalarına katılmamaktadır. Çünkü Cumhuriyet Gazetesinin yaşadığı iç krizler ve dalgalanmalar, bazılarına göre bu davaların “desteğe değer olmadığı” konusunda yanlış bir algıya saplanmalarına neden olmuştur. Burada sözünü ettiğim her iki olgu da, solun bitmeyen olgunlaşma sürecinin acı ve iflah olmaz ergenlik sivilceleridir. Halbuki bir başka aydın tipolojisi vardır ki, solun kendi iç kavgalarına ve bunların taşıdığı hastalıklı **“Oh olsun onlara!”** sendromuna kapılmadan, her durumda aydınların Özgürlüğü için mücadele eden tarafsız objektif demokrasi savaşçısı konumlarından ödün vermemektedirler. Mesela **“Sanatçılar Girişimi”** ve CHP milletvekilleri, çeşitli kitle örgütü önderleri, çeşitli aydın ve yazarlar, dava seçmeksizin bu anti-demokratik durumlara karşı ayağa kalkmakta, her davaya gelmektedirler. Bu basit hatırlatmada, önemli bir hayat ve demokrasi dersi vardır. Ataol Behramoğlu, Orhan Aydın, Engin Altay, Umut Oran, Ercan Karakaş, İlhan Cihaner, Mahmut Tanal gibi dostlarımız tabii ki bu dava seçmeyenler arasındadırlar!

BİRBİRİYLE İLİŞKİLENDİRİLMEMESİ GEREKEN DAVALAR...

Cumhuriyet davası, basından aylardır okuduğunuz şekilde Cumhuriyet Vakfı’nın kendi iç sorunlarını ilgilendiren dava ile ilişkilendiriyor. Bu son derece yanlış. Cumhuriyet Gazetesi’nin yönetici ve yazarlarından “terörist”, “FETÖ’cü” üretmeye kalkışmak, büyük bir bilim insanından yobazlığı kullanarak insan dolandıran bir tipoloji üretmek kadar imkansızdır.

Davaya giren iki tanıktan Cumhuriyet Yönetim Kurulu eski başkanı Alev Coşkun, sözlerinin en özet vurucu noktasında, bu iki davanın ilişkilendirilemeyeceğini belirttikten sonra **“Ben bu arkadaşlarla 22 yıl beraber çalıştım. Bu arkadaşlardan terörist çıkmaz, FETÖ’cü çıkmaz, tutuksuz yargılanmaları lazım”** diyerek ana dava konusuna gereken yanıtı verdi. Daha sonra devam eden tanık soru-yanıt bölümünde ise, Cumhuriyet içerisinde, gazetede iktidar olmak isteyen iki farklı ideolojinin çekişmesiyle doğrudan ilgili olan konular gündeme geldi. O anda davanın görüldüğü salonda izleyiciler arasında daha çok egemen olan hava, sanki Alev Coşkun’a muhalif bir rüzgar estirmeye çalışıyordu. Halbuki, nasıl bu iki dava birbiriyle bağlantılı değil diyorsak, bu konularda farklı savları olan grupların da ifade özgürlüğü, inandığımız tüm demokratik değerler açısından kutsal. Dolayısıyla, Alev Coşkun’un da gerek 2 Nisan 2013 Yönetim Kurulu toplantısında İnan Kıracı’nın oyunun da aynen kendisi gibi toplantıda bulunmadan oy kullanan Mustafa Balbay gibi sayılması gerektiğini savunması, ardından da Cumhuriyet Vakfı’nın daha sonra yalnız altı kişi ile toplanarak yeni üye için karar aldığını eleştiren tavrına kimse kilit koyamaz. Ya da vakıfta bazı insanlar nasıl Can Dündar tarzında, daha çok liberal sol veya merkez yayınlarda deneyimi olan bir yazarı Genel Yayın Yönetmeni yapmak istiyorlar idi ise, başka bir grubun da aynı

haklarla bu ismin şu şu nedenlerle Cumhuriyet'in 100 yıla yaklaşan geleneksel çizgisine hiç uymadığını savunma hakkı var. Bu nedenle, Cumhuriyet yönetici ve yazarlarının derhal özgür kalmasını istemekle, Cumhuriyet Vakfının izlemesi gereken ideolojik yönün etik olarak ne olması gerektiği konusunda, tutuklu yöneticilerle aynı fikirlere sahip olmak, uzaktan yakından hiçbir şekilde ilişkilendirilemez. Böyle bir neden-sonuç ilişkisi yoktur ve kurulamaz. Burada güzel olan, Coşkun'un net tavrı olduğu kadar, Cumhuriyet'in onun sözlerini olduğu gibi ilk sayfaya taşımasıdır. Zaten Cumhuriyet'in tüm dava gününü en objektif şekilde, neredeyse tarafsız göz gibi sayfalarına taşıması da, bu zor günlerde ayrıca bir gazetecilik başarısı.

Öte yandan bana sorarsanız, Gazete'nin avukatları, Coşkun'u sıkıştırma amacıyla konuyu fazla uzattılar. Yıllarca yana yana olan, aynı mücadeleyi veren insanların, birbirine karşı provokatif sayılabilecek tavırlardan kaçınmasını tercih ederdim şahsen. Bunlar dönemin getirdiği üzücü sol içi tartışmalar. Keşke hiç yaşanmasaydı bunlar diyor insan tabii...

RIZA ZELYUT'UN ŞAŞIRTAN SÖZLERİ

Rıza Zelyut olayı, Türk basın tarihine geçecek bir sözler dizisine tanık olmamıza neden oldu. Zelyut önce "*Türkiye'nin tartışmasız en iyi, en cesur köşe yazarı*" olduğunu söyledi. Atatürk'ün ve Cumhuriyetin kalemi olduğunu dile getirdi. Bir çok konuda, bu eksene sadık kaldığını biliyorum. Sonra soru-yanıt kısmında, önce Gülen'in kontrol ettiği vakıftan ödül aldığı, iki yıl sonra, Gülen'in kasetlerini izleyince ise bu ödülü iade ettiği, ardından da... "*Gülen en büyük milliyetçi*" diye Akşam'da makale kaleme aldığı ortaya çıktı (!) En son da Zelyut'un o yazıyı "üst kademenin baskılarıyla yazdığını" öğrendik. Benim kendisine naçizane önerim, sırtında bu kadar ağır şanssız kamburlar varken, "**ülkenin en iyi köşe yazarıyım**" gibi gülümsemelere neden olan cümlelerden uzak durması. Bir de şu soruyu kendisine sormasını isterim: O günlerde Fethullah Gülen'in kurduduğu Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı toplantılarına, törenlerine, yani "**tuzaklarına**" ısrarla davet edilmemize rağmen bizler neden gitmedik? "**Ben Cumhuriyet'in ve Mustafa Kemal'in yazarıyım**" diyebilmek, bu faturalara bulaşmamamış olmaktan geçmiyor mu? Sanki o günlerde bilmiyor muyduk tarikatların bu basın ve siyaset alanlarına girmelerinin doğurabileceği sonuçları? Zelyut'un ana çizgisinden şüphem yok. Ama bu falso ve "**yukarısı hatırına**" (!) yaptığını itiraf ettiği son Gülen övgüsü, yeni kuşak gazetecilerin kulağına küpe olsun: Bu meslekte, uydurma tek yazıdan yazmış olabileceğiniz tüm mükemmel yazılar, çöpe gider. Size Kabataş iddiaları hakkında kendisine sorulan soruya, ünlü bir köşe yazarımızın verdiği "**çok acı bir öykü, maalesef gerçek, MOBESE görüntüleri dahil pek çok şey var, evet izledim**" cümlesini hatırlatırım. Sonradan özür dileseniz bile artık topal ördek durumuna düşersiniz. Aynen "yetmez ama evetçiliğin bayrakçısı" olup, ardından Cumhuriyet davalarında suçsuzluğunu kanıtlamaya çalışıp, hukuksuzlukla mücadele yöntemlerini araştıran bahtsızlar gibi. Öte yandan Zelyut'un, Gazeteye ilk FETÖ operasyonunun 2008'de İlhan Selçuk gözaltına alındığında yapıldığını hatırlatması önemliydi. Aydın Engin'in "*Beni işe İlhan Selçuk aldı*" sözüne verdiği yanıt da yerindeydi: "*Orada kast edilen, son işe alınıştı*" (2015). Fakat tutuklu gazeteci arkadaşların içinde oldukları o mağdur durumda hala kalkıp "*Atalay'ın üst akıl olması, ABD-CIA'nin işidir*" mealinden sözler sarfetmesi, şaşırtıcı bir kanıtsız, ortaya karışık konmuş soyut bir suçlamaydı. Doğrusu o konuda fevri ve zamansız yorumlara girişti, kendisine yakıştıramadım. Yoksa, Cumhuriyet'in daha farklı eski siyasi çizgisinde olması, benim de doğal tercihim. Ama bu konu, bugünün gündemi değil ve olamaz. Tek gündem gazetecilerin özgürlüklerine bir an önce kavuşmaları ve hiçbir konu bundan daha öncelikli olamaz.

SONUÇ:

Son savunmalarda Özellikle Kadri Gürsel ve avukatı Köksal Bayraktar çok etkili oldular. Bayraktar daha önce yobazlara karşı bir davada benim de avukatlığımı üstlenmişti. Sonuçta her ikisi de o kadar güzel konuştu ki, çevremdeki arkadaşlarıma "bence en azından Kadri Gürsel'i bırakırlar" dedim. Akın Atalay'ın görüntülerle Coşkun'un belgeleriyle ilgili yaptığı grafoloji analizi uzaktan sözler eşliğinde ilginç gelse de, o mesafeden bir şey görüp anlam vermemiz pek mümkün olamadı. Şık ve Sabuncu'nun savunma yapmak istememe restleri bile çok etkiliydi. Bu arada Star Gazetesinin, duruşma devam ederken, akşam "tutukluluklar devam ediyor" diye önceden çok bilmiş sahte yayın yapıyor olmasını öğrenen

hakim, buna da kızarak mı o kararı aldı, bilemem, olabilir belki. Sonuçta Gürsel'in serbest kalması ne kadar sevindiriciyse, diğer tutuklulukların sürmesi, o kadar üzdü.

Ne dedik? Bu dava herkes için sayısız dersle doluydu. Hayatta arkanızda fatura bırakmadan ilerlerseniz, benzer ortamlarda, **"karşınıza şu ya da bu kupür çıkarılır mı?"** diye bir endişe duymak durumunda kalmazsınız. Hep mağdurları ve demokrasiyi, ifade özgürlüğünü savunursanız, çelişki yaşamadan sözlerine güvenilir bir insan olursunuz. Uydurma savunma veya taarruzlara, iz silmeye, çelişki açıklamaya ihtiyacınız olmaz. Demokrasiyi savunacağınız (terör destekçileri hariç) davaları seçmezseniz, iftiraya uğradığınızı söyleyen demokrat insanlara **"bir tekme de ben vurayım"** demezseniz, rahat uyursunuz, arkadaşlarınızı veya diğer aydınları savunmaya gönlü rahat gidirsiniz.

31 Ekim'e ertelenen davada, bu sefer diğer dört tutuklu arkadaşın da çıkması akli başında her demokrat insanın büyük temennisi...

Bedri Baykam

Odatv.com

Bedri Baykam

Diğer Yazıları

Gladyatör kapaşması gibi... İşte Nadal efsanesi

31.01.2022

"Tarihin dersleri bitmez" dedi dünyaya Rus Medvedev

13.09.2021

52 yıl sonra bu başarı nasıl geldi

12.07.2021

Djokovic yine Paris'i, Tsitsipas da gönülleri fethetti

14.06.2021

Hayal kırıklığı

21.02.2021

Sıra dışı bir terminatör

20.02.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

